

de producerer, og faar 2 415 000 Kr. for dem, er der alligevel et Underskud paa Grønlands Regnskab paa over 400 000 Kr. Enhver kan sige sig selv, at det maa være en meget aparte Administration, der finder Sted, og naar man blader videre i Regnskabet, faar man ogsaa et meget mærkeligt Indtryk af Styrelsen deroppe saavel som af Styrelsen af Handelen hernede. Det er efter min Mening en ganske urimelig Administration, vi har velsignet dette lille Naturfolk med. Nu vil jeg til Oplysning for det høje Ting blot nævne, hvad vi har af Lønninger vedrørende Administrationen af disse 13 000—14 000 Mennesker. Der er Bestyrelsesudgifter — det er i al Almindelighed, saa vidt jeg forstaar det — 95 155 Kr., Lønninger ved Administrationen 31 275 Kr., Lønninger ved Sundhedsvæsenet 83 593 Kr., Lønninger ved Handelen 469 239 Kr., Lønninger ved Skibsfarten 144 614 Kr., Lønninger ved Kirke- og Skolevæsenet 125 787 Kr., Honorarer for Tilsyn ved Mine- driften 2 320 Kr. Det er tilsammen 951 198 Kr. i Lønninger for at styre disse 13 000—14 000 Mennesker oppe i Grønland. Vi giver dem 350 000 Kr. for alle de Varer, de frembringer, men vi anvender lige ved 1 Mill. Kr., 2½ Gang saa meget, alene til Lønninger til de Embedsmænd, der skal administrere denne Koloni. Den højtærede Indenrigsminister kan ikke have nogen stor Skyld i saa Henseende i den korte Regeringstid, han har haft, men jeg maa spørge Rigsdagen og Regeringen, om hele Administrationen af dette Folk, der nylig blev prist i saa høje Toner, da vi holdt Jubilæum, ikke i Virkeligheden er en forfærdelig Udbytning af det, naar det skal præstere saa kolossale Udbetalinger, som der her er Tale om. Jeg tror ikke, der er noget andet Folkesamfund, der maa præstere en saa kolossal Udgift til sin egen Styrelse som disse 13 000—14 000 Grønlændere. Hvis man her i Danmark skulde anvende dobbelt saa meget til Løn til Embedsmændene, som man betaler for alt, hvad der bliver frembragt, vilde det blive et Embedsmaskineri, som Verden aldrig har set Mage til, og selv om man vil sige, at Grønland er et vanskeligt Land at administrere, fordi det er et saa kolossalt stort Land, og Befolkningen er spredt i saa mange smaa bitte Flækker, synes jeg alligevel, at disse kolossale Udgifter til Administration er saa langt ude i det blaa, at der maa være noget galt, og det bør i alt Fald nøje overvejes af Rigsdagen, om det er nødvendigt at have en saa kolossal Administration. Sagen er nemlig den, at dette lille Folk deroppe maa

føre en meget nøjsom og meget fattig Tilværelse. De faar, som sagt, 350 000 Kr. for deres Produkter — deraf gaar en Del fra til de kommunale Kasser o. s. v. —, og det vil altsaa sige, at der bliver en 250 Kr. pr. Individ til at leve af. Enhver kan sige sig selv, at det maa blive en meget fattig og nøjsom Tilværelse. Jeg har ikke været deroppe og set Forholdene, og jeg maa for øvrigt sige til den højtærede Regering, at det undrede mig i høj Grad, at Regeringen ikke lod Rigsdagen blive repræsenteret officielt deroppe, da man i Sommer foretog denne Udflugt til Grønland. Man sendte Kongen til Grønland, det skal jeg ikke have noget at indvende imod — det var vist en meget daarligt arrangeret Rejse, man havde lavet for Hans Majestæt; men det havde da været naturligt, synes jeg, at man havde sendt Repræsentanter fra Rigsdagen til Grønland, saa man en Gang kunde faa et rigtigt Billede af, hvorledes man i det hele behandler det lille Folk deroppe. En Partifælle af mig, en Rigsdagsmand, har været deroppe, og han har sikkert Oplysninger, som kan staa til Rigsdagens Tjeneste, men hele denne Ekspedition formede sig i øvrigt ikke saaledes, at det gjaldt om at studere, hvorledes Grønlænderne levede, hvorledes deres økonomiske Forhold var, og hvilken Mulighed der var for at forbedre dem. Det er efter min Mening en Fejl, der her er begaaet af Regeringen, nu da Rigsdagen skal til at revidere hele Lovgivningen vedrørende det grønlandske Styre. Men udover de Produkter, som Grønlænderne faar 350 000 Kr. for, frembringer Grønland andre betydelige Rigdomme, som kun i ganske ringe Grad kommer Grønlænderne til gode, og som maa tages i Betragtning i dette Regnskab, idet et Kryolitselskab, som jo har Monopol paa at grave Kryolit i Grønland, indtil i Fjor og i Forfjor kun betalte en Afgift til Grønlands Styrelse paa 120 000 Kr.; men den blev af den radikale Regering forhøjet til mellem 600 000 og 700 000 Kr. — den betales vist efter Massen af den frembragte Kryolit. Afgiften figurerer med en Indtægt af ca. 780 000 Kr. paa Statsregnskabet. Men det er et Spørgsmaal, om det ikke alligevel er alt for ringe en Forhøjelse, der fandt Sted. Dette Kryolitselskab er et hemmeligt Selskab, som ikke offentliggør sine Regnskaber, og det har ikke været mig muligt at faa Oplysning om, hvor stor Fortjeneste dette Kryolitselskab har i Grønland. Om den højtærede Indenrigsminister er i Stand til at fremskaffe saadanne Oplysninger, ved jeg ikke, men jeg vil meget